

at Folk selv forsøgte paa en Desinfektion, naar de kom hjem. Nu ligger Forholdet saaledes, at man dog har gjort noget, man har tilfredsstillet den menneskelige Lyst til at gøre noget, selv om det er forkert.

Jeg vil henstille, om ikke Lovforslaget kan komme i Udvalg, hvor man kan forhandle om Spørgsmaalet om Mælkenes Transport og Behandling paa Mejerierne. Jeg tror, det er den allervæsentligste Aarsag til Smittens Udbredelse, at Mælken kommer fra en syg Besætning til Mejeriet i de 8—14 Dage, Sygdommen varer. Her gælder det samme Forhold, at naar man først faar gennemført Serumbehandlingen, hvorved man kuperer Sygdommen, saa bliver det Tidsrum, hvori Sygdommen varer, før Desinfektion finder Sted, langt kortere. Jeg kan tiltræde Bestemmelsen om Fremskaffelsen af Serum, da det viser sig at være et ganske udmærket Middel, som man bør tage til Hjælp for at bekæmpe Sygdommen, specielt til at kupere den, og som forebyggende Middel er det maaske ogsaa ret anvendeligt.

Jeg vil gerne henstille — det kan jo ikke indføres i Loven, men naar man har vedtaget en Lov, og der er udsendt en Instruks et saadant Forhold vedrørende, vil jeg henstille, at man ikke altfor hyppigt dispenserer fra de trufne Bestemmelser. Det er min Overbevisning, at er der noget, som skaber Forvirring og Ulyst til at gennemføre Forbudsforanstaltninger, er det det, at man dispenserer hver 2den, 3die eller 8de Dag fra Bestemmelserne i Loven, og det har vi været stærkt inde paa, alt for meget, under de Epidemier, der har været. Det er urimeligt, at en Mejerikreds, fordi den ønsker Dispensation fra en eller anden Bestemmelse i Loven, skal have det. Der kommer en Landboforening og fremsætter Ønske om Dispensation; det er klart, at de Mennesker, der fremsætter et saadant Ønske, ikke helt har Forstaaelsen af, hvad det drejer sig om. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Landbrugsminister, at man ikke giver altfor mange Dispensationer fra Loven om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, og specielt ikke overfor en Lov som den her foreslaaede, hvor der tænkes paa Mund- og Klovesygen.

Det er min Overbevisning — saa megen Erfaring tror jeg at have høstet —, at den højtærede Landbrugsminister er stærkt interesseret i at faa denne Sygdom bekæmpet, og det skulde alle Landmænd ogsaa være. Jeg tror ogsaa, at den højtærede Landbrugsminister vil være den rette Mand til

at faa gennemført skrappe Foranstaltninger i den Henseende. Jeg tror, at hvis en anden Mand vilde søge at gennemføre saa skrappe Foranstaltninger, som her bør gennemføres, vilde han blive mødt med mere Mistillid, end den højtærede Landbrugsminister i Øjeblikket vil blive. Derfor tror jeg, at det er det rette Tidspunkt til at søge disse Bestemmelser gennemført. Jeg henstiller, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, idet jeg i øvrigt paa mit Partis Vegne meget skal anbefale det foreliggende Lovforslag.

Fibiger: Vi er vist alle enige om, at den Skade, som Mund- og Klovesygen gør i vort Land, bør bekæmpes med alle Midler, og naar der i det foreliggende Lovforslag gives Landbrugsministeren en vidtgaaende Bemyndigelse til at foretage alle de Foranstaltninger, der kan være paa krævet til en Begrænsning af dette Onde, mener jeg, at vi maa give dette vor Tilslutning. Selv om det er et stærkt Indgreb overfor de enkelte og overfor enkelte Landsdele, mener jeg, at Hensynet hertil maa vige for Hensynet til det heles Vel. Jeg tror ogsaa, at det er rigtigt, at Befolkningen bliver gjort bekendt med, hvor farligt det er, at der finder Samkvem Sted mellem de smittede Egne og andre Egne, saaledes at den forstaaer, at man maa overholde de Bestemmelser, der gives. Det har hidtil været saaledes, at Brødvogne, Ølvogne og Slagtervogne har kunnet køre rundt paa en saadan Egn, og jeg tror, at det bevirker, at Smitten befordres fra det ene Sted til det andet. Saadanne Ting maa man ogsaa have sin Opmærksomhed henvendt paa. Naar der i den senere Tid har fundet Nedslagning af store Besætninger Sted, er det jo store Værdier, det drejer sig om, og en stor Bekostning for Staten. Jeg er klar over, at hvor Sygdommen optræder isoleret, paa Steder, hvor den ikke har været før, er det nødvendigt; men det kunde jo være, at man, hvis Afspærringen blev overholdt noget strengere, bedre kunde undgaa dette. Det blev af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (J. P. Jensen) nævnt, at ogsaa Møder burde forbydes lige saa vel som Dans og andre Forlystelser, men det forekommer mig, at der i § 1 er givet Landbrugsministeren den fornødne Bemyndigelse til at træffe alle Foranstaltninger til Bekæmpelse af disse smitsomme Sygdommes Udbredelse. Jeg skal paa mit Partis Vegne tilsige vor Støtte til Lovforslagets hurtige Gennemførelse.